

Bijeenkomst Plantenwerkgroep bij waterplas De Stille in Roermond d.d 19-07-2024

Tekst door Leo Koster, foto's van Math Bouts

Maitje van Hermien en Willemiek aan de plantenwerkgroepleden van het IVN-Roermond d.d. 17 juli 2024:

“Wij gaan inventariseren rondom de waterplas "De Stille". Duur ongeveer 2 uur. We vertrekken gezamenlijk vanaf Café Mijnheerkens, Mijnheerkens 1, Roermond. Er is vanaf het pad naar de Stille toe niet heel veel parkeergelegenheid, alleen in de berm. Het is struinnatuur, maar was goed te doen, de koeien hebben de paden gemaakt. Voor wie niet tussen de distels door wil, is er een zandweg over de dijk, om de plas heen. De bijzonderheden die mij meteen opvielen waren: muurschotelkorst, oranje dooiermos, beemdkroon, zeepkruid, blauwe waterereprijs, kattendoorn, peperkers. Bekijk deze vast in de flora, volgens John Hannen moet er ook ijzerhard groeien, ik heb deze niet gevonden. Ik loof een stuk chocolade uit voor diegene die hem wel ziet”.

“De Stille” ligt in de Stadsweide en daar heb ik al heel veel mooie natuurmomenten beleefd. Voor 19.00 uur sta ik met mijn fiets bij het verlaten café Mijnheerkens. Hermien en René ontvangen me allerhartelijkst. Tegen een kastanjeboom hangt een overdekt kruisbeeld met de veelzeggende tekst. “Weam uch meer leefhaet es ich, höbt dem gerös meer leef es mich”. Er tegenover een

Kaardenbol

betonnen paal met de letters B.W.B. (beperkte winterbed of “blauwe gebied”); bij het beperkte winterbed hoeft de Maas geen vrije doorgang te hebben, de doorgang is beperkt, dus hier mogen wel obstructies staan.

Veertien personen hebben wel zin in die reep chocolade. Van Mijnheerkens rijden we naar de Buggenummerweg en bij de Maasnielderbeek ligt de start. Het water van de beek stinkt enigszins, dat komt omdat hier gezuiverd rioolwater in de beek wordt geloosd. Net voorbij De Stille

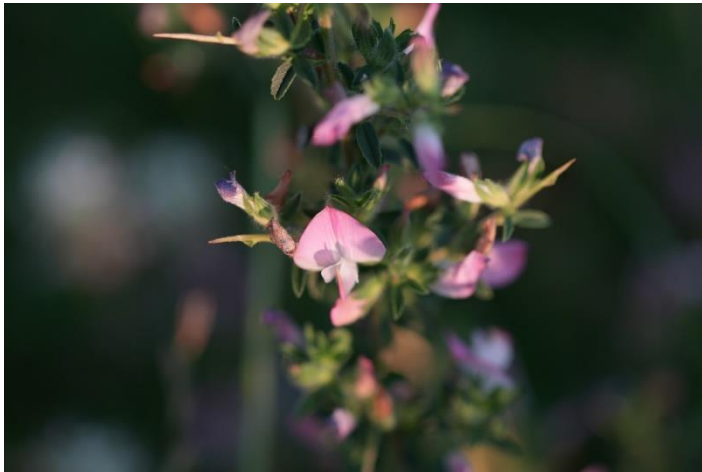
wordt de “streeplijst” gehanteerd. Drie grote zilverreigers vliegen op uit de dode wilgen in De Stille. Ik hoor het geluid van bedelende alascholvers. Bloeiende wilde reseda, wilde kruisdistel, jacobskruiskruid, akkerdistels, kaardenbollen, hazenpootje, rode ogentroost. Altijd wordt van zo'n uitgebreide inventarisatie een verslag gemaakt, Math zorgt voor een lijst met de wetenschappelijke namen van de aangetroffen planten. Een dagpauwoog rust even uit op bloeiend koninginnekruid. Poelruit, heelblaadje, wilde bertram en blauwe waterereprijs.

Wilde bertram

Langs De Stille is de grond door de droogte gebarsten. De blaadjes van zilverschoon worden even omgedraaid, het “zilver” is duidelijk zichtbaar. Ik hoor de roep van de roodborsttapuit. Peperkers gaat even rond, even een blaadje proeven, na enige tijd komt de “pepersmaak” tevoorschijn. Met veel enthousiasme wordt de inventarisatie uitgevoerd. Het bloempje van de moeras-vergeetmeniet heeft volgens Hermien een geel hartje. De haagwinde met zijn witte bloemen slingerd zich door de vegetatie omhoog, de akkerwinde met zijn roze bloemen blijft wat lager bij de grond. Zeepkruid wordt nader bekeken.

Vanuit De Stille het gekwaak van groene kikkers en van de stuw in de Maas af en toe het geluid van een sirene. Agrimonie torent boven de vegetatie uit. Tot nu toe ijzerhard niet aangetroffen. Een witgatje landt langs de rand van De Stille, we stappen over een duidelijke beverwissel, van

Kattendoorn

De Stille naar de Maasnielderbeek. Bij kattendoorn wordt de determinatietabel gehanteerd. Reukloze kamille toont haar witte bloemen. Een graspieper, het geluid van vallend water in de Maasnielderbeek. We naderen het startpunt. Het geluid van de waterhoen. Boven ons decimeren boerenzwaluwen het aantal vliegjes en mugjes. Bont kroonkruid wordt nog even bewonderd, op beemdkroon zie ik geen knautiabij. Rond 21.00 uur wordt een koelbox geopend; frisdrank, bekertjes, de reep chocolade. Alles wordt eerlijk verdeeld, een fraaie inventarisatie ligt weer achter ons. Willemie en Hermien jullie worden bedankt.

Vier jaar geleden heb ik een gedicht geschreven over de Stadswei:

Stadswei.....te Roermond

Tussen de Canadese populieren in de Stadswei
voel ik me volkomen vogel-vrij.

Ik geniet van de zang van de Wielewaal
want die “jodelt” voor ons allemaal.

In dit stukje ruig Roermond
mag je vrij wandelen, dat houdt je gezond.

Je voelt je daar tussen de dieren niet zo gauw alleen
daarom ga ik er heel graag vaak heen.

De populieren in de wei worden echter belaagd,
aan de stammen wordt namelijk flink geknaagd.

Het is de Bever die dat doet,

ja, die met die platte staart en leuke snoet.

De Galloways en Schotse hooglanders
zijn in dit stukje Limburg echte buitenlanders.
Ze houden er de vegetatie op een redelijk niveau
en wij krijgen dat tafereel zomaar cadeau.

De Das en Vos voelen zich hier thuis
net zoals de Mol en de snelle Veldmuis.

De IJsvogel en Oeverzwaluw graven er holen,
maar helaas ligt tussen het gras veel afval verscholen.

Want de Maas treedt nog wel eens uit haar bedding,
diverse dieren zoeken dan heus naar redding.

Doch erger is de hoeveelheid achtergebleven troep
als plastic doosjes, flesjes en dopjes tussen de dierenpoep.

Penseelkever, Atalanta of Knautiabij
ik heb ze gezien daar in die “grote” wei.

Dat geldt ook voor Groene specht en Lepelaar
of Grote zilverreiger en de Ooievaar.

Gaat u ook eens naar deze Maasuiteerwaard,
het loont zich, het is echt de moeite waard.

Pluk daar eens een fraai en gevarieerd bouquet
met onder meer Madeliefijnstraal, Wilde bertram en Maasraket.

10 december 2020.

Leo Koster.